

«Посріблив траву мороз осінній...»

Грінчак Василь Якович

* * *

Посріблив траву мороз осінній,
І блищить вона, немов парча.
Від останнього журливого ключа
Засмутились в тебе очі сині.

Сонце в хмарах, як бліда свіча,
Світить, та не гріє вже промінням.
Ти задумана схиляєшся до сина
І торкаєшся рукою до плеча.

Леле! Скільки літ з тії весни
Пролетіло, як із чорної війни
Не вернувся батько. Сивина

Вже у тебе. Синові ж пішло
Більше літ, як батькові було...
Як же довго тягнеться війна!

Джерело: *Грінчак В. Я.* Земле моя. Збірка поетичних творів. — К.: Дніпро, 1988.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrinchak_vasyl_yakovych/posriblyv_travu_moroz_osinnii